

συναίνεσή μας για την δημιουργία δυο ουσιαστικά συνομόσπονδων κρατών, για να μας επιστρέψουν κάποια εδάφη μας κι ανάμεσα τους και τη γη της Κυθρέας, με τις οκτώ χιλιάδες χρόνια αδιάσπαστης πολιτιστικής κι ιστορικής προσφοράς σ' αυτόν τον τόπο.

Αλήθεια, γιατί ζητούν ανταλλάγματα για επιστροφή της Κυθρέας στους νόμιμους κατοίκους της; Ποιο ευρωπαϊκό δικαστήριο, ποιά στοιχειώδης ευρωπαϊκή κοινωνική αρχή, ποιός ευρωπαίος φιλόσοφος και κοινωνιολόγος - από το Ρουσό ως το Βολταίρο και το Μοντεσκιέ ή τον Ντιτερό - θα συμφωνούσε πως για να επιστραφεί η γη των πατέρων μας, πρέπει να δώσουμε εμείς, οι γηγενείς κι αυτόχθονες του 82%, τα ίδια δικαιώματα στους σφαγείς και επήλυδες του 1890, που δυο φορές, στα 1571 και στα 1974, μας κατέσφαξαν;

Με ποια ηθική η ματοβαμμένη γη της Κυθρέας - που η ιστορική και πολιτιστική παράδοση της ξεκινά από την αμφιλύκη της νεολιθικής εποχής, στα 5800 π.χ., η κωμόπολη με τη μακρότερη ιστορική και πολιτιστική παράδοση όχι μόνο απ' όλους τους κυπριακούς μα και τους ευρωπαϊκούς Δήμους - πρέπει να δοθεί στους Τούρκους;

Μπρος σε τούτο το αδιαμφισβήτητο

γεγονός, διερωτούμαστε αν σ' αλήθεια, παραμένει άλλη ακτίνα κι αντηλάρισμα από φως - πέρα και έξω απ' την ενότητα και τη συστράτευση - για να ψηλώσουμε τον ήλιο της λευτεριάς στα ματωμένα τούτα χώματα και τη σκλαβωμένη γη των πατεράδων, που κρύβει των προγόνων άγια λείψανα και τις ιερές τις λήκυθες στην Κερύνεια και στη Λάπηθο, στην Καρπασία και στην Αμμόχωστο, στα χωριά της Μεσαορίας και τα γελαστά μεσορείνια της Κυθρέας, στη Μόρφου και στα πλατώ και τα διάσελα του Πενταδάκτυλου.

Ένα σύνθημα που καταπέμπεται σε χωριά και σε πόλεις, σε μικρούς και σε μεγάλους, σε εργάτες και σ' αγρότες, αστούς και βιοπαλαιστές της πόλης. Το σύνθημα του λαμπρού Κυπριώτη αγωνιστή του αντιφασιστικού αγώνα Ροδίωνα Γεωργιάδη, το σύνθημα των νεκρών της γης μας, των νεκρών αγωνιστών της λευτεριάς.

Ένας βωμός!

της λευτεριάς, με την ενότητα του αγώνα,

και της τιμής της πατρίδας,

Και πάνω σ' αυτόν

οι πάντες και τα πάντα

σ' αυταναγκαστική κι αυτόβουλη θυσία!

Στούτο το κάλεσμα οι νεκροί που τιμούμε σήμερα μας απευθύνουν τη χιλιτονιασμένη έκκληση: Όσοι πιστοί, αδέλφια!

Τούτη η γη

Τούτη η γη είναι δική μας,
των πατέρων, των γονιών μας,
είν' η γη η πατρική μας,
η δική μας, των γονιών μας.

Με το αίμα τους ποτίσαν
το δεντρί της Λευτεριάς
και μνημεία ηρώων στήσαν
Σόλοι, Δίκωμο, Μαχαιράς,
Τούτη η γη σ' εμάς ανήκει,

κοτσιάνι και κληρονομιά,
σ' εμάς βαρύ το τόμα κλείνει
να την κερδίσομε ξανά.

Ανδρέας Παναγίδης